

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Babără Marian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Trifan Sergiu XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 07.10.2019 – 16.09.2020

instanța de apel: 22.10.2020 – 01.12.2020

instanța de recurs: 25.01.2021 – 21.04.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16.09.2020, Trifan Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d), art.186 alin.(2) lit. d) și art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa după cum urmează:

- în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, (episodul I din 21.07.2019) stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, (episodul II din 23-26.02.2020) stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, (episodul III din 17.04.2020) stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește lui Trifan Sergiu pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Până la intrarea în vigoare a sentinței în privința lui Trifan Sergiu, a fost menținută starea de arest, dispunându-se deținerea în continuare în penitenciarul nr.13-Chișinău ANP MJ.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din data pronunțării sentinței – 16.09.2020.

Acțiunea civilă înaintată de Bucicovschi Andriana, Guliga Serghei și Nemerenco Viorica privind încasarea prejudiciului material s-a admis integral.

S-a încasat de la Trifan Sergiu în beneficiul părții civile Bucicovschi Andriana cu titlul de prejudicial material suma 2880 (două mii opt sute opt zeci) lei.

S-a încasat de la Trifan Sergiu în beneficiul părții civile Guliga Serghei cu titlul de prejudicial material suma 12 600 (douăsprezece mii șase sute) lei.

S-a încasat de la Trifan Sergiu în beneficiul părții civile Nemerenco Viorica cu titlul de prejudicial material suma 10 000 (zece mii) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Prin sentință, prima instanță a constatat că, Trifan Sergiu la 21 iulie 2019, aflându-se în apartamentul nr. XXXXX de pe str. XXXXX, mun. XXXXX, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altor persoane, conștient fiind că nu este văzut ori observat de nimeni, pe ascuns un telefon mobil de model Samsung Galaxy A 20 de culoare albastră cu numărul de IMEI XXXXX și IMEI 2 XXXXX, în valoare de 2880 lei, în care era înserată cartela sim cu nr. XXXXX, astfel cauzându-i părții vătămate cet. Bucicovschi Andriana a.n 26.07.1971 o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 2880 lei.

Astfel inculpatul Trifan Sergiu prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, Furt-adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, în una din zilele din perioada de timp 23.02.2020-26.02.2020, în timp ce se afla în apartamentul nr. XXXXX a blocului locativ din str. XXXXX mun. XXXXX, acționând cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane pe ascuns, prin acces liber, a sustras un televizor de model „Philips” în valoare de 12600 lei, cauzându-i astfel proprietarului Gulica Serghei, daune considerabile.

Astfel inculpatul Trifan Sergiu prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, Furt-adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, Trifan Sergiu, la 17.04.2020 în perioada de timp de la ora 00:55 min până la ora 12:00 min, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în coridorul comun de la etajul 11 al blocul locativ, amplasat pe str. XXXXX, mun. XXXXX, de unde pe ascuns a sustras o bicicletă de culoare neagră, de model necunoscut, la preț de 10 000 MDL, după care cu bunurile sustrate s-a deplasat într-o direcție necunoscută astfel, cauzându-i părții vătămate Nemerenco Viorica un prejudiciu material, în proporții considerabile în sumă totală de 10 000 MDL.

Astfel inculpatul Trifan Sergiu prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit Furtul - adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Babără Marian în numele inculpatului Trifan Sergiu, care a solicitat casarea acesteia, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, la fel și calificare acțiunilor cu excluderea literei „d” din acțiunile inculpatului.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Babără Marian în numele inculpatului Trifan Sergiu a menționat că:

- pe episodul I din 27.07.2019, unde suma prejudiciului era de doar 2880 lei, a fost eronat calificată de prima instanță ca fiind daună considerabilă;

- în cazul episodului II din perioada de timp 23.02.2020 – 26.02.2020, a fost sustras un televizor uzat, costul de achiziție ar căruia ar fi constituit 12600 lei, ce a fost apreciată ca fiind considerabilă, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 126 alin.(2) Cod penal și de faptul că proprietarul are mai multe bunuri imobile, activează peste hotarele țării și înregistrează venituri substanțiale, împrejurări care de către instanță nu putea fi apreciate ca daună considerabilă;

- la determinarea pedepsei prima instanță urma să țină cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, a fost respins apelul avocatului Babără Marian în numele inculpatului Trifan Sergiu, ca nefondat, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 septembrie 2020, privindu-l pe Trifan Sergiu.

În termenul executării pedepsei a fost inclusă perioada aflării inculpatului în stare de arest din 16.09.2020-01.12.20.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de

fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Trifan Sergiu a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reiterat că, deși inculpatul Trifan Sergiu vina în comiterea furtului încriminat a recunoscut-o, acesta este demonstrată și prin sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- episodul nr. I din 21.07.2019 - declarațiile părții vătămate Bucicovschii Andriana (f.d.12 Vol. I); Procesul-verbal de ridicare din 23.09.2019, potrivit căruia de la Trifan Sergiu a.n XXXXX a fost ridicat telefonul mobil de model Samsung Galaxy A 20 (f.d.47 Vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.09.2019, obiectul constituie telefonul mobil de model Samsung Galaxy A 20 de culoare albastru IMEI 1: XXXXX și IMEI 2: XXXXX. (f.d.48-50 Vol. I);

- episodul nr. II din 23.02.2020-26.02.2020 - declarațiile reprezentantului victimei, Zanfirov Alexei (f.d.32 Vol. II); declarațiile martorului, Prus Roman (f.d.41-42 Vol. II); declarațiile martorului Șimcova Ana (f.d.45-46 Vol. II); declarațiile martorului Bodorin Victor (f.d.52 Vol. II); declarațiile martorului Barbuța Sergiu (f.d.49 Vol. II); circumstanțele indicate în procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie prin care s-a constatat că martorul Barbuța Sergiu l-a recunoscut pe Trifan Sergiu ca fiind persoana care i-a luat buletinul de identitate. (f.d.53-53a Vol. II); circumstanțele indicate în procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie prin care s-a constatat că martorul Bodorin Victor l-a recunoscut pe Trifan Sergiu ca fiind persoana care a găjat televizorul. (f.d.54-54a Vol. II); circumstanțele indicate în procesul-verbal de ridicare prin care de la SRL „Techno Lombard” au fost ridicate actele întocmite la gajarea televizorului sustras. (f.d.71- 73 Vol. II); circumstanțele indicate în procesul-verbal de examinare a actelor ridicate de la SRL „Techno Lombard” (f.d.74 Vol. II);

- episodul III din 17.04.2020 - proces-verbal de audiere a părții vătămate cet. Nemerenco Viorica (f.d.16 Vol. III); procesul-verbal de audiere a martorului Nemerenco Vadim (f.d.28 Vol. III); procesul-verbal de audiere a martorului Guciu Doru (f.d.30 Vol. III); proces-verbal de cercetare la fața locului din 17.04.2020 (f.d.8-12 Vol. III); proces-verbal de ridicare din 24 aprilie 2020 (f.d.21 Vol. III); proces-verbal de examinare a obiectului din 18 mai 2020 (f.d.22-25 Vol. III).

Instanța de apel analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, conchide că instanța de judecată corect a dedus comiterea infracțiunii imputate inculpatului Trifan Sergiu de către dânsul, odată ce, pe parcursul cercetării judecătorești s-a confirmat, cu certitudine, vinovăția acestuia.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond, ținând seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat partea vătămată și martorul, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire proceselor-verbale și altor documente, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect au stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Trifan Sergiu.

Instanța de apel a reiterat că, din momentul ce instanța a constatat suficiența probatoriului, inclusiv și în partea demonstrării cauzării de daune în proporții considerabile părților vătămate (procesul verbal de audiere a părții vătămate Bucicovschi Andriana (f.d.48-50 vol. I) și procesul verbal de audiere a reprezentantului părții vătămate Zanfirov Alexei (f.d.32 vol. II), iar inculpatul nu invocat careva ilegalități comise de către organul de urmărire penală sub prisma art. 94 Cod de procedură penală, partea apărării poate exercita calea de atac apelul sub aspectul individualizării pedepsei.

Instanța de apel a menționat că, cererea de apel nu cuprinde careva critici referitor la aplicarea procedurii simplificate de examinare a cauzei penale, totuși instanța de apel a verificat, din oficiu, îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând că în principiu, dispozițiile menționate nu au fost încălcate. Prin urmare nu poate fi reținută o altă situație de fapt și o altă încadrarea juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță, astfel acest argument, invocat în cererea de apel, nu poate fi reținut și urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Cu referire la pedeapsă instanța de apel a conchis că, nu este întemeiată critica apărătorului Babără Marian adusă referitor la asprimea pedepsei aplicate. Astfel, solicitarea apărătorului de a-i fi stabilită inculpatului o pedeapsă mai blândă, neprivative de libertate cu suspendarea executării pedepsei închisorii pe o anumită durată de probațiune, în temeiul art.90 Codul penal nu poate fi acceptată, or pedeapsa non-privativă de libertate nu-și va atinge scopul deplin din considerentul că inculpatul a mai fost anterior condamnat, nu a făcut concluziile corespunzătoare și a perseverat pe cale infracțională.

Instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350

unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Analizând materialele cauzei penale, audiind declarațiile inculpatului Trifan Sergiu, instanța de apel a constatat că instanța de fond corectă a constatat că în privința acestuia este oportun de aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare, această categorie de pedeapsă va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului Trifan Sergiu. Cu toate că sancțiunea art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal prevede și pedeapsa sub formă de amendă, în privința inculpatului nu poate fi aplicată pedeapsa cu amendă deoarece în accepțiunea instanței nu-și va atinge scopul deplin, dar și din considerentul că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, nu are surse financiare legale care ar permite achitarea unei eventuale amenzi. Totodată în privința acestuia nu poate fi aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece în privința lui Trifan Sergiu a fost anterior aplicată pedeapsă cu închisoare fiind eliberat din locurile de detenție la 05.06.2018, respectiv nu a dus la corectare lui ci din potrivă continuă să comită infracțiuni.

Totodată, ținând cont de faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și are drept scop restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane, instanța de apel a constatat că în privința inculpatului Trifan Sergiu este echitabil de aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare.

Instanța de apel a reținut că, circumstanțe atenuante în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, nu au fost stabilite. Circumstanțe agravante, prevăzute de art.77 Cod penal, în privința inculpatului Trifan Sergiu acuzatorul de stat a invocat, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

Reieșind din circumstanțele cauzei, anume, că infracțiunile comise de Trifan Sergiu, conform art. 16 Codul penal se califică ca infracțiuni mai puțin grave, de faptul că inculpatul a recunoscut vina, potrivit istoricului lui cu antecedentele penale nestinse și a personalității acestuia, anterior condamnat prin sentința Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 21.07.2010 în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal la 3 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, sentința judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 27.02.2012 în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal la 3 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip închis. Prin Sentința judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 24.07.2012 în baza art.190 alin.(4) lit. c) Cod penal la 7 ani, închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip închis. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 13.12.2012 s-a menținut sentința fără modificări. Prin sentința judecătoriai Centru, mun.

Chișinău din 30 mai 2012 în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal pe un termen de 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 25.09.2019 s-a menținut sentința fără modificări. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.07.2017 conform art.84 alin.(4) prin cumul parțial al pedepselor sub formă de închisoare aplicate lui Trifan Sergiu prin Sentința judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30.05.2012, sentința judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 27.02.2012, sentința judecătorie Hâncești (art.264 alin.(4) Cod penal) din 28.11.2012 s-a stabilit pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 01.11.2017 fiindu-i micșorat termenul cu 1/3, în baza legii privind amnistia. Prin încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05.04.2018 i-a fost respinsă cererea privind liberarea condiționată înainte de termen. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 21.05.2018 s-a menținut încheierea din 05.04.2018. La evidența medicului narcolog și psihiatru inculpatul nu se află, (f.d.57, 571 , 58-61, 142-165 vol. I) (f.d.95, 97, 98-100, 100- 103, 104-107vol.II) (f.d.40-42 vol. III).

Ținând cont de faptul că infracțiunile în cauză au fost săvârșite de către acesta la 21.07.2019, 23-26.02.2020, 17.04.2020, instanța de apel a constatat că la acel moment inculpatul avea antecedentele nestinse.

Conform art.111 Cod penal alin.(1) lit. g), se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave – dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei; Termenul de stingerea a antecedentelor penale urma să expire la data de 05.06.2024, instanța de judecată constată că inculpatul Trifan Sergiu a comis infracțiunile în baza art.art.186 alin. (2) lit. d) și art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în cadrul acestui termen. Raportând norma menționată la cazul supus examinării, instanța de apel a ajuns la concluzia că instanța de fond corect a stabilit în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, luând în considerație persoana acestuia și comportamentul lui după eliberarea din locurile de detenție.

Instanța de apel a accentuat că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în Partea specială. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în Partea specială, sunt determinate de calificarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse

sau care sar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorilor.

Instanța de apel a relevat că la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Trifan Sergiu, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de al recunoaște vinovat pe Trifan Sergiu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d), 186 alin.(2) lit. d), 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal și reieșind din faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, ținând cont de scopul pedepsei penale, instanța de judecată consideră rațional de aplicat față de inculpatul Trifan Sergiu, pedeapsa sub formă de închisoare în limitele fixate de norma art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal pe un termen de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal se va stabili pedeapsă în mărime de 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal se stabilește pedeapsă pe un termen de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, ținându-se cont de prevederile alin.8 art. 364/1 Cod de procedură penală.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a aplicat art. 84 alin. (1) din Codul penal, care prevede că dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. Astfel, instanța a stabilit pedeapsa definitivă – închisoare pe un termen de 3ani 6 luni cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal. Astfel instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea acestuia e posibilă prin aplicarea în privința lui a unei pedepse sub formă de închisoare, prevăzute la art. 186 alin.(2), lit. d), 186 alin.(2), lit. d), 186 alin.(2),

lit. c), d) Codul penal și a ținut cont de faptul că, inculpatul Trifan Sergiu anterior a fost condamnat.

Astfel, instanța de apel a conchide că pedeapsa numită inculpatului Trifan Sergiu este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată, iar apelul este nefondat și pasibil de a fi respins.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Babără Marian în numele inculpatului Trifan Sergiu, prin care invocând în calitate de temeieri pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10, 12)* Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei și sentinței în partea referitoare la calificarea primelor două episoade și la stabilirea pedepsei lui Trifan Sergiu, calificând corect acțiunile lui în baza art. 186 alin.(1) Cod penal (episodul I din 21.07.2019); în baza art. 186 alin.(1) Cod penal (episodul II din 23-26.02.2020) și numindu-i o pedeapsă definitivă fără privarea de libertate.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Babără Marian în numele inculpatului Trifan Sergiu a menționat că:

- în episodul nr. 1 din 27.07.2019, unde suma prejudiciului era de doar 2880 lei, a fost eronat calificată de instanțe ca fiind daună considerabilă. Or, potrivit prevederilor art.126 alin.(2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei. Episodul dat presupune sustragerea unui telefon uzat, simplu, fără nici o valoare importantă pentru proprietară, costul de achiziție al căruia a fost de 2880 lei, prețul reala al lui fiind mult mai mic. Prin urmare, fapta dată, recunoscută de recurent, urma să fie calificată prin prisma art.186 alin.(1) Cod penal și nu pe alin.(2), eroare ce trebuie să fie remediată de instanța de recurs, atât timp cât instanțele inferioare au ignorat-o;

- în cazul episodului II din perioada de timp 23.02.2020-26.02.2020, a fost sustras un televizor uzat, costul de achiziție al căruia ar fi constituit 12600 lei, ce a fost apreciată ca fiind considerabilă. în această privință accentuăm că instanțele, din nou, nu au ținut cont de prevederile art.126 alin.(2) Cod penal, inclusiv de faptul că proprietarul are mai multe bunuri imobile, activează peste hotarele țării și înregistrează venituri substanțiale, împrejurări în care suma prejudiciului efectiv nu putea fi apreciată de instanță ca fiind daună considerabilă. Și acest episod urma să fie corect

calificat în baza art.186 alin.(1) Cod penal, eroare ce urmează să fie corectată de instanța de recurs;

- la determinarea pedepsei instanțele urmau să țină cont că, potrivit prevederilor art. 61, 75 Cod penal;

- în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată;

- faptele incriminate corect art. 186 alin.(1) și art. 186 alin. (2) Cod penal prevăd sancțiuni alternative: amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare;

- instanțele nu au ținut cont și de recomandarea nr.29 a Curții Supreme de Justiție, privind judecarea cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, care prevede că; „Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă”.

6. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către procuror, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel pct. 6), 8), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Cu referire la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat în raport cu decizia atacată, conchide că temeiul invocat, nu și-a găsit confirmare dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin.(1) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat atât asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, cât și a argumentelor primei instanțe ce a concluzionat aplicarea unei pedepsei sub închisoarea pe un termen de 3 ani 6 luni, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția.

În această ordine de idei, Colegiul penal notează că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Așadar, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, deoarece nu au fost luate în considerație probele prezentate de către partea apărării.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că aceasta a fost emisă cu respectarea cerințelor art. 414 Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel, judecând cauza a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel și-a motivat hotărârea prin analiza și sinteza actelor și lucrărilor dosarului. Instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat justificat de a respinge apelul avocatului Babără Marian în numele inculpatului Trifan Sergiu, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurent, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului, remarcă că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a cercetat materialele dosarului, adoptând în consecință o soluție corectă.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale invocate în cererea de apel, motivându-și decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de către Babără Marian în numele inculpatului Trifan Sergiu, cu menținerea sentinței primei instanțe, precum a fost expus mai sus în pct. 4 al prezentei decizii.

Instanța de recurs remarcă faptul că, deși recurentul a invocat temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în partea motivată a recursului nu au desfășurat pretinsele încălcări, motivarea reducându-se mai mult la o simplă enumerare a unor probe, care în opinia apărării au fost apreciate eronat.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent prin prisma temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală, întemeiată și motivată.

Cu referire la incidența în speță a temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocată de recurent, Colegiul penal lecturând lucrările cauzei nu a constatat careva erori comise de către instanța de apel prin prisma respectivului temei.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Astfel, din textul recursului rezultă, că în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina lui Trifan Sergiu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, astfel instanța de apel la condamnat pe baza presupunerilor.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal după semnele calificative: furt – adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, precum și prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulumul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Trifan Sergiu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul atestă că, în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului Trifan Sergiu a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d)(episodul I din 21.07.2019), art. 186 alin. (2) lit. d)(episodul II din 23.02.2020-26.02.2020) Cod penal, insistând asupra faptului că acțiunile inculpatului urmau a fi calificate conform art. 186 alin.(1) Cod penal.

Opozant criticilor invocate de recurent la acest capitol, precum că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, Colegiul penal menționează, că instanța de apel a descris clar constatarea vinovăției inculpatului, care a fost probată integral prin

mijloacele de probă prezentate de către procuror care au fost apreciate de instanță ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele, acestea fiind cercetate în ședința judiciară a instanței de apel, consemnate în procesul verbal și analizate de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate.

La acest capitol Colegiul reține că, instanța de apel corect a concluzionat suficiența probatoriului privind calificarea infracțiunilor inculpatului Trifan Sergiu conform art. 186 alin. (2) lit. d)(episodul I din 21.07.2019), art. 186 alin. (2) lit. d)(episodul II din 23.02.2020-26.02.2020), invocând totodată faptul că cauza s-a examinat în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, iar din conținutul acestei norme se desprinde că aplicarea procedurii simplificate este posibilă numai atunci când din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Decizia instanței de apel conține motivarea faptului precum că, părților vătămate Bucicovschi Andriana și Gulica Serghei le-au fost cauzate daune în proporții considerabile(proces verbal de audiere a părții vătămate Bucicovschi Andriana (f.d.48-50, vol. I) și procesul verbal de audiere reprezentantului părții vătămate Zanfirov Alexei (f.d.32, vol. II), or, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Față de lucrul judecat, Colegiul penal constată motivarea amplă și temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Trifan Sergiu, astfel Colegiul penal conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

De asemenea instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 4.1 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-a însușit-o și a cărei reluare nu se mai impune.

Instanța de recurs rezumă că, argumentele invocate de recurent prin prisma pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului ordinar și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel.

În opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către partea apărării prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat că recunoașterea vinovăției inculpatului a fost apreciată prin faptul examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală prin reducerea cu o treime a limitelor de pedepse, în temeiul art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și nu poate fi recunoscută ca circumstanță atenuantă.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului Trifan Sergiu, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În speță, Colegiul penal conchide că executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilite prin sentință îi va determina pe inculpatul Trifan Sergiu să conștientizeze încă o dată faptele comise și consecințele survenite.

Pedeapsa aplicată prin sentință este una echitabilă și legală, fiind ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul săvârșirii acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei condamnate și condițiile de viață a familiei condamnatului.

În privința inculpatului Trifan Sergiu, instanțele de fond corect au reținut că infracțiunea comisă de acesta face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile supreme – dreptul la proprietate, de personalitatea inculpatului și de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție.

Totodată, instanțele de fond au reținut în calitate de circumstanță agravantă în privința inculpatului Trifan Sergiu, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că este rațional ca inculpatul Trifan Sergiu să execute pedeapsa închisorii, cu executare reală, doar așa vor fi atinse scopurile pedepsei prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate

alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Trifan Sergiu, or, recurentul nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constatat concret eroarea admisă de către instanțele de fond la individualizarea executării pedepsei.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră că, în prezenta speță nu s-au reținut careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Se mai reține că, recurentul invocă în prezenta speță incidența cazului de casare prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Respectiv instanța de recurs reține că, din argumentele recursului declarat se constată, că în opinia recurentului, nu a fost confirmată vina în comiterea infracțiunii de furt cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Lecturând materialele cauzei și cercetând fapta incriminată inculpatului, Colegiul penal apreciază ca fiind eronată invocarea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, întrucât din materialele cauzei se atestă că atât la etapa urmăririi penale cât și judecarea cauzei în primă instanță și în apel, inculpatul și apărătorul acestuia nu au invocat careva erori cu privire la încadrarea greșită a faptelor inculpatului.

Colegiului penal reține că, în recursul declarat recurentului critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 126 Cod penal, astfel eronat a calificat acțiunile inculpatului Trifan Sergiu conform art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal (episodul I din 21.07.2019) și art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal (episodul II din 23.02.2020-26.02.2020). Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării și inculpat, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, iar instanța de apel corect a constatat că Trifan Sergiu a comis infracțiunile în baza art. 186 alin.(2) lit. d), 186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Totodată, raportat la criticile recurentului, Colegiul penal reiterează că acesta se referă în principiu la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea încadrării faptei inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

În acest context, instanța de recurs reține dispozițiile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Astfel, Colegiul penal a stabilit că cumulul de probe cercetat și analizat în cauza deferită judecării, circumstanțele stabilite în prezenta speță, au fost deplin cercetate de instanța de apel ce i-a permis de a ajunge la concluzia că, prin acțiunile sale inculpatul Trifan Sergiu, a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal după semnele calificative: furt – adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, precum și prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, iar soluția este una corectă, respectiv decizia atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind apreciat just probatoriul administrat, indicând motive clare pe care și-a întemeiat hotărârea emisă, criticile din recursul declarat fiind neîntemeiate.

Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate fiind oferite răspunsuri la toate motivele relevante invocate în apel în raport cu motivarea soluției primei instanțe.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră că, în prezenta speță nu s-au reținut careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelul declarat, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Babără Marian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Trifan Sergiu XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 mai 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana